

**DECIZIA CIVILĂ Nr.
Ședința publică din 12 Ianuarie 2010
PREȘEDINTE :
JUDECĂTOR :
JUDECĂTOR :
GREFIER :**

S-au luat în examinare recursurile declarate de recurentele Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad în reprezentarea Autorității Naționale a Vănilor București împotriva sentinței civile nr. /13.07.2009 pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr. /..... /2009, în contradictoriu cu reclamantul intimat X, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă în reprezentarea pârâtei recurente DGFP Arad consilier, în reprezentarea celorlalți recurenți se prezintă consilier juridic ..., lipsă fiind reclamantul intimat. Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, după care se constată depusă la dosar prin serviciul de registratură al instanței, întâmpinare din partea reclamantului intimat, câte un exemplar de pe aceasta comunicându-se cu reprezentantele recurenților, care nu solicită termen pentru a lua la cunoștință de conținutul întâmpinării.

Nemaifiind cereri de formulat sau probe de administrat, instanța constată cauze în stare de judecată și acordă cuvântul pentru dezbateri.

Reprezentanta recurenților Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad în reprezentarea Autorității Naționale a Vănilor București - consilier juridic ... solicită admiterea recursurilor așa cum au fost formulate, fără cheltuieli de judecată.

Cu privire la recursul declarat de pârâta DGFP Arad, pune aceleași concluzii de admitere a recursului.

Reprezentanta pârâtei recurente DGFP Arad - consilier juridic solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat, modificarea în tot a sentinței civile atacate în sensul respingerii acțiunii "reclamantului, fără cheltuieli de judecată.

Cu privire la celelalte recursuri declarate de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad în reprezentarea Autorității Naționale a Vănilor București, pune concluzii de admitere a acestora.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Arad la data de 07.05.2009 sub dosar nr./..../2009 "constată că reclamantul X a chemat în judecată, pe calea contenciosului administrativ fiscal, pârâtele Autoritatea Națională a Vămile și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, pentru anularea Deciziei de regularizare a situației nr./5.02.2009, prin care a fost obligat la plata sumelor de lei din care lei accize, lei TVA și lei majorări de întârziere și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, pentru anularea Deciziei nr./10.04.2009 de respingere a contestației împotriva decizie de regularizare.

În motivarea acțiunii reclamantul arată că în anul 2005 a introdus în țară, în regim de leasing, autoturismul, fabricat în anul 2000. Conform dispozițiilor ONMF nr. 687/2001, prin DVOT nr./14.09.2005, s-a stabilit valoarea de intrare în țară a autoturismului la ... lei. În data de 16.05.2008 reclamantul arată că a închis operațiunea de import temporar și a achitat taxele vamale de import, aplicate la valoarea de intrare în țară a autoturismului, cu DVI CO A4 nr. .../16.05.2003.

Verificând ulterior închiderea operațiunii de leasing, organele de control vamal au procedat la recalcularea drepturilor vamale considerând că greșit stabilirea bazei de impozitate pentru calculul accizei a fost stabilită prin luarea în calcul a valorii de catalog instituită prin OMF 687/2001 și nu prețul efectiv plătit, potrivit contractului de leasing și documentele de derulare a contractului.

Reclamantul mai arată că măsura dispusă de organele de control și recalcularea drepturilor vamale, în baza art. 28, 29 alin. 1 și 3 lit. a din regulamentul CEE nr. 2913/2002 și obligarea lui la plata suplimentară a accizelor, TVA-ului și majorărilor de întârziere prin decizia de regularizare nr./ 05.02.2009, este nelegală pentru că operațiunea de leasing a fost inițiată înainte de aderarea României la UE și încheiată ulterior la data de 16.05.2008. Măsura încalcă dispozițiile punctului 4 alin. 16 din Anexa V a Legii nr. 157/2005 privind Tratatul de aderare a României la UE, Ordinul OMFP nr. 84/2007 și art. 161 alin. 16 Cod fiscal, potrivit cărora, în cazul în care declarația de plasare a mărfurilor sub regim vamal a fost acceptată înainte de data aderării, aceste taxe se calculează conform reglementărilor în vigoare la data intrării în vigoare a contractului, iar în conformitate cu pct. 37 al art. 1 din Legea nr. 163/2005, în cazul autoturismelor, introduse în țară, inclusiv cele rulate, baza de impozitare pentru accize este valoarea de intrare la care se adaugă cuantumul taxelor vamale și alte taxe speciale, după caz datorate la momentul închiderii operațiunii de import.

De asemenea, decizia nu ține seama de prevederile art. 208 Cod procedură fiscală și normele de aplicare a acestuia aprobate prin HG 44/2004 care prevăd la punctul 30¹ că în cazul autoturismelor achiziționate în leasing accizele se calculează în funcție de starea autoturismului din momentul introducerii în țară. Poziția tarifară a autoturismului, menționat în declarație, face parte din grupa tarifară 87.03, stabilită conform anexei nr. 3 din OMF nr. 687/2001 și în consecință valoarea de intrare în țară a autoturismului, în cuantum de lei, menționată în declarația vamală de import temporar este corectă și legală, și nu există nici un temei legal care să o modifice ulterior.

Prin întâmpinări, pârâtele au solicitat respingerea acțiunii ca netemeinică și nelegală, cu motivarea că în mod corect, organele de control că la expirarea termenului de leasing și punerea în liberă circulație a autoturismului, baza de impozitare pentru calculul accizei a fost greși stabilită la valoarea de catalog, conform

OM
FP
nr.
687/
200
1 și
nu
la
valo
are
a de
intra
re
în
țară
însc
risă
în
cont
ract
ul
de
leas
ing,
în
sum
ă de
.....
euro
,
astf
el
cum
se
disp
une
în
art.
2 lit.
a
rap.
la
art.
27
alin.
4
din
OG
nr.
51/1
997,
OM
FP
84/2

007 și art. 221¹ cod fiscal.

Prin sentința civilă nr...../13.06.2009 pronunțată în dosar nr..../..../2009 Tribunalul Arad a admis acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamantul X împotriva pârâtelor Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, Autoritatea Națională a Vămirilor și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad și în consecință a anulat Decizia nr...../5.02.2009 de regularizare a situației, emisă de Autoritatea Națională a Vămirilor și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad și Decizia nr./10.04.2009 de soluționare a contestației, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, obligând pârâtele să-i plătească reclamantului lei cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut în esență următoarele:

Reclamantul a introdus în țară, cu declarația vamală IM5 nr. I/14.09.2005, în regim de leasing, un autoturism marca ... conform autorizației de admitere temporară, reclamantul a solicitat și i s-a aprobat regimul vamal de admitere temporară, iar la expirarea termenului de leasing autoturismul a fost pus în liberă circulație conform declarației vamale CO A4 nr. I/16.05.2008.

În conformitate cu dispozițiile art. 100 alin. 1 din Codul vamal al României, declarația vamală de punere în liberă circulație a fost supusă controlului ulterior, ocazie cu care organele de control au constatat, prin procesul verbal nr. 1226/02.02.2009 că baza de impozitare pentru calculul accizei a fost greșit stabilită prin luarea în calcul a valorii de catalog instituită prin anexa 3 OMFP nr. 687/2001 și nu la prețul efectiv plătit, potrivit contractului de leasing și documentele-de derulare a lui.

Astfel accizele au fost recalulate la valoarea de intrare în țară a autoturismului înscrisă în contract, de euro și în consecință reclamantul a fost obligat la plata sumelor arătate în cele ce preced, conform Deciziei de regularizare nr. 73/05.05.2009, emisă de DJAOV Arad, din a cărei motivare rezultă că greșit recalcularea drepturilor vamale s-a făcut în baza art. 28, 29 alin 1 și 3 lit. a și art. 78 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului de Instituire a Codului Vamal Comunitar, luându-se în considerare valoarea de catalog instituite prin OMFP nr. 687/2001 și nu valoarea de intrare, potrivit contractului de leasing, astfel cum dispune art. 208 din Codul fiscal al României și pct. 30¹ din Normale de aplicare a lui.

Contestația reclamantului împotriva acestei decizii a fost respinsă de pârâta DGFP a județului Arad prin Decizia nr./10.04.2009, cu aceeași motivare.

Instanța a reținut însă nelegalitatea acestor acte administrativ fiscale pentru că atât organul vamal emitent și actelor cât și organul de soluționare a contestației au făcut o aplicare greșită și trunchiată a actelor normative în cauză.

Prin Legea nr. 157/1995 România a ratificat Tratatul de aderare a Bulgariei și României la UE .

Potrivit art.4 (16) Uniunea vamală din Anexa 5 a Tratatului de aderare „ procedura care reglementează admiterea temporară stabilită de art.84-90 și 137-14 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 și în art. 496-523 și 553-584 din Regulamentul (CEE) nr.2454/1003se aplică noilor state membre cu respectarea următoarelor dispoziții speciale;

- în cazul în care cuantumul datoriei vamale se determină pe baza naturii mărfurilor de import, a încadrării lor tarifare, a cantității, a valorii în vamă și a originii

mărfurilor de import la data plasării lor sub acest regim vamal, iar declarația de plasare a mărfurilor sub acest regim vamal a fost acceptată înainte de data aderării, aceste elemente rezultă din legislația aplicabilă în noul stat membru interesat înainte de data aderării.

Ca urmare, în cazul în care declarațiile de plasare a mărfurilor sub regim vamal de admitere temporară au fost acceptate înainte de data aderării, sunt instituite dispoziții speciale aplicabile României, în calitate sa de nou stat membru.

Aceste dispoziții speciale sunt derogatorii de la procedurile care reglementează admiterea temporară stabilite în art. 84-90 și 137-144 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 și în srt.496-523 și 553-584 din Regulamentul (C.E.E.)nr.2454/1993.

În conformitate cu dispozițiile speciale ale pct.4 alin.16 din Anexa 5 a Tratatului de aderare, elementele pe baza cărora se determină cuantumul datoriei vamale rezultă din legislația aplicabilă în noul stat membru interesat înainte de data aderării.

În funcție de data declarației deplasare a mărfurilor sub regim vamal, de admitere temporară, legislația aplicabilă înainte de data aderării, este după caz, fie Legea nr. 141/1997 în vigoare până la data de 19.06.2006, fie Legea nr. 86/2006.

Cum declarația de plasare sub regimul vamal de admitere temporară pentru autovehicul, a fost acceptată înainte de data intrării în vigoare a Legii nr. 86/2006 Codul Vamal al României iar potrivit art.284 din această lege operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a legii, se finalizează potrivit acelor reglementări, elementele pe baza cărora se determină cuantumul datoriei vamale rezultă din Legea nr. 141/1997 în vigoare la data admiterii declarației vamale de admitere temporară.

Potrivit art.122 din Legea nr. 141/1997 în cazul în care mărfurile aflate în regim de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import sunt importate, elementele de taxare sunt cele în vigoare la data înregistrării declarației vamale de import.

Ca urmare instanța a înlăturat susținerea pârâtelor că valoarea datoriei vamale se stabilește conform art. 144 din Regulamentul CEE 2913/1992 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar întrucât prin Tratatul de aderare sunt prevăzute dispoziții derogatorii de la art. 144.

A accepta punctul de vedere al pârâtelor ar însemna să nu se țină cont de prevederile derogatorii din Tratatul de aderare.

- A fost înlăturată și susținerea pârâtei Autoritatea Națională a Vămilelor cum că art. 122 din Legea nr. 141/1997 nu poate fi aplicat pentru că ar cuprinde reglementări contrare legislației europene și ca tocmai de aceea a fost adoptată Legea nr. 86/2006.

Potrivit art. 148(2) din Constituția României, ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale U.E. precum și celelalte reglementări cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor tratatului de aderare.

Ori, art. 122 din Legea nr. 141/1997 nu contravine prevederilor tratatului "de aderare care cuprind norme derogatorii făcând trimitere-la legea internă în vigoare _ înainte de aderare.

Este adevărat că la data aderării în vigoare era Codul Vamal al României aprobat prin Legea nr.86/2006, dar prevederile acesteia nu se puteau aplica operațiunilor vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările vamale

anterioare intrării în vigoare a acestui cod, care se finalizează potrivit acelor reglementări.

Pentru aceste considerente de fapt și de drept, apreciind că reclamantul nu datorează obligațiile vamale suplimentare instanța, în temeiul art. 210 din Cod procedură fiscală și art. 18 din Legea nr.554/2004 a anulat Decizia de regularizare a situației nr.73/05.02.2009 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad și Decizia de soluționare a contestației nr...../10.04.2009 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad.

În temeiul art.274 Cod procedură civilă, instanța a obligat pârâtele Autoritatea Națională a Vămirilor București să-i plătească reclamantului lei cheltuieli de judecată constând în taxă judiciară de timbru.

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs recurentele Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara în nume propriu și pentru ANV București cât și pentru Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad.

Prin recursul declarat de DGFP Arad se solicită modificarea sentinței recurate în sensul respingerii acțiunii reclamantului ca netemeinică și nelegală.

În motivare se arată că hotărârea primei instanțe este lipsită de temei legal în condițiile în care a reținut că pârâtele ar fi invocat aplicabilitatea "în speță a Legii 86/2006 și a art. 144 din Regulamentul CE , 2913/1992 întrucât pârâții nu au invocat Legea 86/2006 care nu era în vigoare la momentul introducerii în țară a autoturismului în regim de leasing, respectiv 14.09.2005.

Recurenta arată că pentru aceasta operațiune sunt incidente disp. art. 122 din legea 141/1997 și fiind vorba de autoturisme importate în regim de leasing sunt aplicabile prevederile art.2 lit. a OG 51/1997 privind operațiunile de leasing, prevederi care definesc valoarea de intrare ca reprezentând valoarea la care a fost achiziționat bunul de către finanțator respectiv costul de achiziție.

Aceste dispoziții se coroborează cu prevederile HG nr.610/2005 pentru modificarea și completarea Normelor Metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin HG nr. 44/2004 care la pct. 30¹ alin. 2 prevăd că și cota de acciza datorată este cea în vigoare la momentul plății și se aplică asupra bazei de impozitare formate din valoarea de intrare a autoturismului stabilită la introducerea în țară a acestuia la care se adaugă cuantumul taxelor vamale și alte taxe speciale datorate la momentul încheierii regimului vamal.

Soluția este confirmată și prin apariția Ordinului MFP nr. 84/2007 în care s-a stabilit că pentru autoturismele introduse în România pe baza unor contracte de leasing inițiate înainte de data aderării, 01.01.2007 și a căror încheiere se va realiza după această dată în speță, 16.05.2003, se vor datora bugetului de stat accize calculate la nivelul valorii din contractul de leasing.

În drept s-au invocat dispozițiile art. 304 pct. 7 și 9 și art. 304¹ C.pc.

Prin recursul declarat de pârâta recurentă Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara în nume propriu și pentru ANV București cât și pentru Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad s-a solicitat modificarea sentinței recurate în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiate și nelegale.

Se arată astfel ca hotărârea judecătorească pronunțată este dată cu aplicarea greșită a legii întrucât a procedat la anularea actelor administrative vamale emise în speță, în condițiile în care acestea au luat în considerare ca și bază de impozitare pentru calculul accizei, prețul efectiv plătit potrivit contractului de leasing așa cum prevede Ordinul ANAF Nr. 84/2007 coroborat cu art. 221¹ Cod fiscal și pct. 30¹ alin. 2 HG 610/2005 iar nu valoarea de catalog instituită prin OMFP 667/2001.

în drept sau invocat disp.ar.299 și următoarele C.p.c

Prin întâmpinarea depusa la dosar, intimatul X a solicitat respingerea recursului și menținerea ca legală și temeinică a hotărârii primei instanțe arătând că, cota de accize trebuia calculată la valoarea în vamă stabilită potrivit Ordinului OMF nr. 687/2001, poziția tarifara a autoturismului fiind 87.03 și ca urmare valoarea de intrare a fost stabilită conform anexei III din Ordinul 687/2001 neexistând nici un temei legal pentru modificarea ulterioară a acestei valori.

Analizând hotărârea recurată prin prisma motivelor de recurs, a probelor administrate și a dispozițiilor legale incidente inclusiv art 304¹ C.p.c, Curtea reține că recursurile sunt neîntemeiate după cum urmează:

Prin decizia de regularizare a situației nr/5.02.2009 emisă de autoritățile vamale s-a procedat la recalcularea cotei de accize datorate de reclamant pentru autoturismul *marca* ... introdus în țară în regim de leasing cu DVOT Nr./14.09.2005 prin modificarea bazei de impunere a accizei stabilindu-se ca valoarea de catalog instituită prin OMFP Nr. 687/2001 nu poate fi luată în considerare la stabilirea bazei de impozitare, câtă vreme erau incidente dispozițiile cuprinse la pct 30¹ HG 44/2004 coroborat cu art. 208 Cod fiscal, care stabileau ca baza de impozite se calculează în funcție de valoarea de intrare a autoturismului definita conf. OH nr 61/1997.

Curtea observa, astfel *ca*, această stare de fapt *nu* a fost contestată de nici una dintre părți, toate **părțile** invocând în speța incidenta dispozițiilor cuprinse în Legea 141/1997 întrucât este vorba de mărfuri intrate în regim de admitere temporară, caz în care elementele de taxare sunt cele în vigoare la data înregistrării declarației vamale de import. Părțile sunt de asemenea de acord că reclamantul datorează cota de acciză și care este cea în vigoare la momentul plății aferentă stării autoturismului la momentul introducerii acestuia în țară, dar există neconcordanță între reclamant și autoritățile vamale și fiscale asupra a ceea ce reprezintă baza de impozitare pentru aplicarea accizei. Astfel reclamantul susține că baza de impozitare o reprezintă valoarea în vama așa cum este ea reglementată de OMF 687/2001 iar, organele vamali și respectiv cele fiscale apreciază că baza de impozitare o reprezintă valoarea de intrare definită de art. 2 lit. a din OG nr. 51/1997 dispoziție coroborata cu pct. 30¹ alin.. 2 din HG 44/2004. S-au mai invocat totodată prevederile OMF 84/2007 și art. 221 Cod fiscal

Curtea reține ca, potrivit OMF nr. 84/2007 pentru aprobarea măsurilor unitare de aplicare a reglementărilor în domeniul taxei vamale, TVA și accizelor datorate în vamă, în cazul operațiunilor de leasing aflate în derulare la data aderării, în anexa I a acestui ordin se stabilește la punctul 1-IV ca pentru mărfurile comunitare ce fac obiectul operațiunilor de leasing conf art. 27 alin, 1 și 2 din OG 51/1997 se datorează accize conf. art 221¹ Cod fiscal, iar potrivit acestui din urmă articol nivelul accizelor este cel în vigoare la momentul inițierii contractului de leasing. În condițiile în care în speța nu se contesta cota de acciză datorată ci baza de impunere în funcție de care a fost calculata aceasta, Curtea constată că dispozițiile astfel invocate de recurenți nu sunt în sprijinul soluției înaintate de aceștia privind baza de impunere.

Întrucât aceste dispoziții reglementează exclusiv obligația de plată a accizei la cota stabilită prin acte normative în vigoare în momentul inițierii contractului de leasing și nu stabilesc dacă *baza* de impunere o constituie valoarea în vamă a autoturismului conform OMF 637/2001 sau valoarea de intrare stabilită conform OG 51/1997 coroborat cu art. 30¹ alin. 2 din HG 44/2004.

Sub acest din urmă aspect instanța apreciază că acciza datorată se calculează la nivelul valorii în vama stabilită prin OMF 687/2001 ale cărui prevederi erau pe deplin aplicabile înainte de data aderării României la UE, care reprezintă și valoarea stabilită la introducerea în țară a autoturismului conf. Dispozițiilor cuprinse la pct. 30¹ din HG nr, 44/2004.

Pentru considerentele de fapt și de drept anterior menționate și văzând și dispozițiile art. 312 alin. 1 teza II C.p.c. reținând că nu există un motiv de modificare sau de casare a hotărârii recurate, hotărârea fiind analizată și din perspectiva art. 304¹ C.p.c., Curtea va respinge ca neîntemeiată recursurile declarate de părți

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge recursurile declarate de recurentele Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad și Direcția Regională de Accize și Operațiuni Vamale Timișoara împotriva Sentinței civile nr. 1172/13.07.2009 pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din